

k druhin. Slovjanam spoznajomy tež z toho, zo won
někotre svoje w serbskej řeči wudate kniže ruskemu
carej Petrej Walkemu přepodac da, hdyž tuton přez
Lužicu pučowaše. Kóněnje běše Francel tež zatožěn
přeměje serbskej konferency duchownych, kotraž so
w lěte 1666 přineči knoč w Budyšinje zerižje.

Wobstejnicy sto lět džiwaše wona na to, zo by serbsku
řeč spěch owata, Serbow k zhromadnemu skutkowanju
zjednocita a widowyer syroty podpjerata. Z tutoho
serbskeho bratrowstwa nasta pozdžišo hiše nětko
wobstejace towaństwo hornjolužiskich duchownych
k podpjeranju wudowow a syrotow.

Hdyž smy nětko Francela jako wážneho muža
zeznali, wobroćmy so k jeho bohatym spisam.

Lu 10:1) „Protok sw. Mateja a Marka.“ Kniha